

ΤΡΙΦΥΛΙΑΚΟ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Tennessee Williams

Ο Ορφέας στον Άδη

Σκηνοθεσία Νέλλη Πουλοπούλου

ΦΙΛΙΑΤΡΑ - Μάρτιος 2002

*Καθώς κατέβαινα προς τη ποδιά
κάμα*

*άκουσα ένα κελάηδημα
και γύρισα να δω
Να το ακούσω καλύτερα
Τρεις τέσσερις φορές τραγουδούσε
Ήχησε τη στιγμή που ακόλουθε
και κατέβηκα
Μες στη μαγεία του βράχου
καθόμισησα στον αέρα
βροχήδικα στον αέρα
και ξεκουράστηκα μέσα στην πιάνη
Ήχησαν τα χαμόγελά:
Και οι κοπέλες; Μου χαρίζουν;
Τι 'ναι αυτό που θέλεις, πάπια;
Αγρίωνδους, αγρίωνδους θέλω
να μου μιλάω
Κοντά τα χέρια σου Ζακιάδα
τώρα αρχίζει η βρόδα
Ν'ανοηρίζομαι με την ταχύτητα
τώρα συνάθισα και βγήκα.*

Ντίνα Τσουκοπούλου

Ο Μύθος του Ορφέα και της Ευροδίκης

Ο μύθος δεν αναφέρει πώς συναντήθηκαν ο Ορφέας με την Ευροδίκη, αλλά ότι ερωτεύτηκαν με μεγάλο πάθος και παντρεύτηκαν αμέσως. Δυστυχώς, η ένωση αυτή δεν ήταν γραπτό να κρατήσει πολύ. Ένας αντερωστής του Ορφέα καταβίαζε την Ευροδίκη κι αυτή για να τον αποφύγει έπεξε μέσα σε ένα λιβάδι όπου τη δάγκωσε μια σφήκα και πέθανε από το δηλητήριο. Ο Ορφέας απέμεινε απαισιώγητος να θρηνεί τον χαμό της. Τάληψε να κατέβει στον Κάτω Κόσμο.

Η Κάθοδος στον Άδη, στο βασίλειο του Πλούτωνα, παρουσιάζεται στο μύθο ως το σημαντικότερο περιστατικό της ζωής του. Μάγεψε τις Ερινύες με τη λύρα και τη γλυκιά του φωνή. Ο Κέρβερος απέμεινε αδρανής, ενώ οι σκιές των ψυχών περικύκλωναν τον σσιδό και δάκρυζαν ακούγοντας τον πόνο του. Ακόμη και ο ίδιος ο Άδης μαγεύτηκε απ' το τραγούδι του Ορφέα και του επέτρεψε να επιστρέψει με την Ευροδίκη στον πάνω κόσμο με έναν όρο: καθώς θα ανέβαιναν στη γη, αυτός να μην γυρίσει να την κοιτάξει κι αυτή να μη μιλήσει καθόλου. Όταν, όμως, οι δυο εραστές επέστρεψαν απ' το σκοτάδι του Άδη στο φως του ήλιου, ο Ορφέας, αδαμονώντας να την αντικρίσει, γύρισε το κεφάλι του πριν προλάβει η Ευροδίκη να βγει στο φως κι έτσι χάθηκε ξανά για πάντα στα σκοτάδια του Άδη. Ο Ορφέας προσπάθησε απεισιωγήτως να την αναζητήσει, αλλά οι θεοί δεν του επέτρεψαν να μπει για δεύτερη φορά στο βασίλειο των νεκρών.

Γύρισε, λοιπόν, στον πάνω κόσμο ο Ορφέας, μόνος κι έρημος. Εφτά μέρες περιπλανιόταν αμίλητος, χωρίς τροφή και θρηνούσε τον χαμό της καλής του. Λένε μάλιστα ότι αυτός ήταν που ανακάλυψε τις ομοφυλοφιλικές σχέσεις, γιατί δεν μπόρεσε πια να αγαπήσει άλλη γυναίκα με το ίδιο πάθος που είχε αγαπήσει την Ευροδίκη. Περιπλανήθηκε σε όλη του τη ζωή μόνος παίζοντας τη λύρα του και τραγουδώντας.

Τελικά, τον ανακάλυψαν οι Μαινάδες και, αφού τον κορμάτισσαν, πέταξαν το κεφάλι του σ' ένα ποτάμι. Το κεφάλι του Ορφέα, λέει ο μύθος, συνέχισε να τραγουδάει. Λένε μάλιστα, πως όταν τραγουδούσε ο Ορφέας, αμύητα πουλιών πλησίαζαν γοητευμένα και πετούσαν πάνω από το κεφάλι του. Ακόμα και τα ψάρια πλησίαζαν έξω από τα νερά για να ακούσουν το τραγούδι του. Όταν οι Μοῦσες βρήκαν το κεφάλι του Ορφέα το έβαψαν κοντά στον Όλυμπο. Στο σημείο αυτό, ακόμη και σήμερα, λένε τα πουλιά κελαηδούν πιο γλυκά από οπουδήποτε αλλού στον κόσμο.

Ο Ορφέας μετά τον θάνατό του τιμήθηκε ως θεός και όχι ως απλός ήρωας.

Tennessee Williams

Ο Ορφέας στον Άδη

Μετάφραση	ΝΕΛΛΗ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
Σκηνοθεσία	
Σκηνικά	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΖΟΣ
Κοστούμια	ΝΑΥΣΙΚΑ ΡΗΓΑ
Μουσική Επιμέλεια	ΑΚΗΣ ΚΑΤΣΙΒΕΛΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ ΝΕΛΛΗ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
Μακιγιάζ	ΓΙΟΥΛΗ ΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΥ
Φωτισμοί	ΕΛΕΝΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΔΗ
Ηλεκτρολόγος	ΑΔΑΜ ΤΣΑΠΕΚΟΣ
Κάμερα	ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΑΥΡΑΚΗ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΝΟΛΑΣ

Διανομή

(ΜΕ ΣΕΙΡΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ)

Ντόλλυ:	ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Μπάλα:	ΡΙΤΣΑ ΧΑΛΑΖΩΝΗ
Μπάλα Σ:	ΓΙΩΡΓΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
Πήγυι:	ΤΑΚΗΣ ΦΙΤΣΩΡΟΣ
Ντογκ:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ
Κάρολ:	ΝΙΚΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ
Εόα:	ΡΕΝΑ ΤΩΜΑΔΑΚΗ
Σίστερ:	ΓΙΩΡΓΙΑ ΠΑΝΑΠΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
Εξορκιστής:	ΚΟΥΛΗΣ ΓΚΟΝΗΣ
Βι:	ΕΛΕΝΗ ΜΑΝΤΖΑΦΛΑΡΗ
Βαλ:	ΚΩΣΤΑΣ ΣΑΜΠΑΛΗΣ
Πριγκιπέσα:	ΓΙΟΥΛΑ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
Τζέιμι:	ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΑΔΑΜΗΣ
Νταμπίνουκι:	ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΙΤΣΟΣ
Σερρίφης Τάλμποτ:	ΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γυναίκα:	ΕΥΤΕΝΙΑ ΣΑΡΔΕΛΗ
Ντέιβιντ:	ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΡΑΛΛΗΣ
Νοσοκόμα:	ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΝΑΠΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
Γκρέγκο:	ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΙΤΣΟΣ
Τζακ:	ΤΕΛΗΣ ΤΣΑΓΚΑΝΗΣ

Συντελεστές

Στο Βίντεο έπαιξαν:	ΕΥΑ ΚΑΤΡΗ ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΤΡΗΣ ΤΖΙΑΚΟΜΟ ΜΑΡΤΖΩΝΑ ΛΟΥΛΟΥ ΜΑΡΤΖΩΝΑ
Χειριστής Προτζέκτορα:	ΤΑΚΗΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Χειρίστρια Ήχου:	ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
Χειριστής Φωτισμών:	ΝΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
Φωτογραφίες:	ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΧΡΥΣΟΜΠΟΛΗ ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΚΟΝΗΣ ΤΑΚΗΣ ΦΙΤΣΩΡΟΣ

Επιμέλεια Προγράμματος: ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΕΣΤΙΑΝΙΔΗ - ΠΙΕΤΡΙΔΗ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΥΛΙΚΑ & ΨΗΦΙΚΑ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΙ ΑΥΤΗ Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Β.Α.Ι: «...Το ξέρεις πως υπάρχουν και παιδιά που δεν έχουν πόδια και ζουν στα φτερά τους, πάνω στον άνεμο...»

ΓΙΩΓΚΙΠΙΕΣΑ: «...έχω ζωή στο κορμί μου, αυτό το ξεραμένο δέντρο, το κορμί μου, ξαπλώνει! Μου' δώσε ζωή, μπορείς να φέρεις τούρα!»

Κ.ΑΡΟΛ:
«...Το μήνυμά που' ρθαι να σου φέρω είναι μήνυμα λιηδύναυ! Ήλιζα πως θα μ' άκουγες και θ' άφηνες, να σε πάρω από δω πριν να' ναι πολύ αργά...»

ΝΤΟΛΜΙ:
«...Απαίσιμα σιέφρη αλλά αληθινή, όπως όλες οι απαίσιες σιέφρες...»

ΜΠΩΛΛΑ:
«...Και υπάρχουν ζευγάρια που σγαίνονται και περιφρονούν ακόμη και τον ήχο και τη μυρωδιά και την όψη ο ένας του άλλου πριν το εισιτήριο απ' το ταξίδι του μέλλοντος να' χει τραπηθεί κι απ' τις δυο μεριές...»

ΒΗ:
«...Η όψη των πραγμάτων είναι απατηλή, τίποτε δεν είναι όπως φαίνεται στα μάτια μας. Πρέπει να' χεις ενόραση για να δεις...»

ΤΖΕΪΜΠΙ:
«...Τον κάναμε στάχτη. Κάναμε στάχτη τα πάντα, το σπίτι, το περιβάλλον και τα κτήματα και ο 'Μετανάστες' άνοιξε σε λαρπίδα παλερώντας να σβήσει τη φωτιά...»

ΣΕΡΙΦΗΣ: «...Αγάρι μην αφήσεις την ανατολή του ήλιου να σε βρει σ' αυτήν την επαρχία...»

ΕΣΟΡΚΙΣΤΗΣ: «...Νταρακίοντα... Νταρακίοντα... Νταρακίοντα...»

ΜΠΩΛΙΑΣ:

«...Και χωρίς ούτε μια φοχή να γυρορίζει εκτός απ' τους ίδιους, ότι πρέπει να πάω να πλύνουν τα χέρια τους σαν αγγίζον κάτι που ο άλλος μόλις άγγισε...»

ΓΚΡΕΓΚΟ:

«...Μύλα, τσαράκι... Βολύκωσ' το!»

ΤΖΑΚ:

«...Ψεί! Όταν σου μιλάει να τον κοιτάς στα μάτια!...»

ΝΟΣΟΚΟΜΑ ΓΙΟΡΤΕΡ:

«...Μια ανθρώπινη ζωή δεν είναι το ίδιο π' ένα ζώο, κυρία Τόρας...»

ΝΤΟΙΚ: «Κι αυτά τα μηχανήματα με τα οροσπίσματα είναι από γυαράκια κι από ποτάμια...!»

ΝΤΕΪΒΙΝΤ:

«Δεν το ήξερα. Εγώ... δεν το ήξερα!»

ΣΙΣΤΕΡ:

«Ήταν μια αγνή για χειρουργική επέμβαση!»

ΕΥΑ:

«...Ειργάσατε να παρακαλέμα τον Θεό να υπάρξει ακόμα ελπίδα...»

Tennessee Williams

Ο Αμερικανός Τόμας Λάικερ Γουίλιαμς (1911 - 1983), έγινε παγκόσμια γνωστός ως θεατρικός συγγραφέας με το ψευδώνυμο Τένεση Γουίλιαμς. Γεννήθηκε στο Μισούρι της Καλιφόρνια όπου και έμεινε μέχρι 8 χρονών. Στη συνέχεια η οικογένειά του μετακόμισε στο Σαιντ Λούις. Ο πατέρας του ήταν γυμναστή και γλεντζές και είχε πάθος στα καρτά και το ποδόσφαιρο. Η μητέρα του, Ενταίνα, ήταν κόρη κρέμα και είχε άκρας πνευματικές αξίες. Αυτά οι δύο στοιχεία του άνδρα του συναντήθηκαν στη Μέμφρις, παντρεύτηκαν και έκαναν τρία παιδιά: μια κόρη, τη Ροζ και δύο γιους, τον Τζαμ-Τένεση και τον Γουίλιαμ.

Ο Τένεση ανέπτυξε στενή σχέση με την αδερφή του, η οποία πεισματικά παρέμεινε εγκλωβισμένη στην παιδική ηλικία, τελικά οδηγήθηκε στην τρέλα. Στο έργο «Γυάφινος Κόσμος», ο Γουίλιαμς δίνει για πρώτη φορά την αδερφή του που παίζει με το γυάφινο ζώα της. Αυτό το θεατρικό έργο είναι αποκαλυπτικό της δυστυχίας που βίωσαν ως παιδιά η Ροζ και ο Τένεση. Έγιναν ανέχσιμα για τον πατέρα τους και παθολογική προσκόλληση στη μητέρα τους. Τα γεγονότα ότι η αδερφή του αναγκάστηκε να μπει σε ίδρυμα ήταν μεγάλο πλήγμα για τον Τένεση Γουίλιαμς. Η υπερβολικά παθολογική αγάπη που της είχε έγινε κατόρα και σταίσιμος τη ζωή του.

Σπούδασε δημοσιογραφία και θεατρολογία ενώ παράλληλα έκανε διάφορες δουλειές για να τα βγάλει πέρα. Τις νύκτες έγραφε. Έγραφε μέχρι το πρωί, προσπαθώντας να ανταξεί τον εαυτό του και τους άλλους. Πέρα από την τραγωδία της οικογενειακής και προσωπικής του ζωής, ο Τένεση Γουίλιαμς μεταμορφώσε σε τέχνη τις κοινωνικοπολιτικές συνθήκες της εποχής του - τη μεγάλη οικονομική κρίση της Αμερικής, τον παραλογισμό του Πρώτου και του δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου, την κατάργηση των ανδρικών αξιών.

Οι ήρωές του ουσιαστικά την απόγνωση τους με τρισερότητα. Ξαφρίζουν τη φρέση της βίας. Το ουσιαστικό τους κτάνει στα αυτιά μας οδυνηρά και οδυρό. Γυάρισμα και ανατροπιστικό. Παράζει τη βαρβαρή μας απόθεση.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ

- «Γυάφινος Κόσμος», πρώτη επιτυχία, παγκόσμια «Καθημερινά και Καταναλωτής»
- «Λεωφορείο ο πάθος», βραβείο Πούλitzer το 1948 «Τριαντάφυλλο στο στήθος» «Καμίν Ροζή»
- «Μυσταρισμένη γάτα», βραβείο Πούλitzer το 1955 «Γλυκό πουλί της νύκτας» «Εορταστικό καθημερινό» «Η νύκτα της ηκούρας»

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

«... Στην ηλικία των δεκαεπτά μου, ανακάλυψα τη συγγραφή ως διαζύγιο από την πραγματικότητα που με νίκησε σφοδρά. Αμέσως έγινε μέση διαφυγή μου, η κρυψώνα, το καταφύγιο μου. Εκεί κρυβόμουν για να γλιτώσω από το υποτακτικό αίσθημα των άλλων, από τις βρισιές των παιδιών της γειτονιάς, από τον ένοχο πατέρα μου που με φώναζε μες Νήσου. Προσπαύσα να διαβάσω βιβλία στη τμήση της βιβλιοθήκης του παππού μου, προσπά να παίζω βούλους και μετάξινο στην ταίρια παιδιών... Κι αυτό γιατί όταν ήμουν μια σοβαρή παιδική ασθένεια προσκολληθήκα στο θηλυκό μέλη της οικογένειας που με την φρονίδα τους με αναβίωσαν στη ζωή...»

«... Σε όλη τη ζωή μου με στοίχιζε η εμμονή ότι τα να επιθυμείς ή να αγιάς κάτι πάρα πολύ σε κάνει ευχάριστη και πιθανόν, αν θα είχαμε, σε οδηγεί στην ήττα και την απόγνωση αυτού που τόσο αγιάς... Αυτός ο αναδρασ οδός, που μερικές φορές γίνεται τρέμος, με κάνει να είμαι την τάση να δημιουργώ συμπόσια ιστορίας και βίας, με συμπόσια που υπάρχει από την αρχή στα έργα μου... Γράφω για τη βία στην Αμερική μόνο επειδή δεν γνωρίζω καμιά άλλη κάρτα της κοινωνικής τάσης κατό...»

«... Όλην νύκτα και αθέτως επέλας! Μήσας, όμως, δεί! Γιατί το μέσας, πιστεύω, είναι συναισθημα που υπάρχει μόνο όπου δεν υπάρχει κατανοήσι... Δεν μπορεί να παρουσιασώ καμιά ανθρώπινη αδυναμία στη στιγμή αν δεν την έχω κι εγώ ο ίδιος. Έχω ενδέσει πολλές ανθρώπινες αδυναμίες και βαναυσότητες και συνέχως τις έχω ότες αυτές...»

«... Θα είχα, λοιπόν, ότι υπάρχει κάτι πολύ πιο ουσιαστικό στη ζωή και τον θάνατο από αυτό που έχουμε συνειδητοποιήσει! Η απαρκώς καταγράφω για τη δική μας ζωή και τον θάνατο μας. Κι στη την ήλη, να να καρπορήσω μ' αυτές τον απροσδόκητο ρομαντισμό, θα είχα ότι το σοβαρό θέατρο είναι μια αναδίπωση αυτού του «κόσμου» με αναδίπωση που δεν έχει μέχρι τώρα οδηγία πουθενά, αλλά κούρα συνεχίζεται...»

ΠΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

Η πρώτη μορφή του έργου «Ο Ορέας στον Άδη» ήταν «Η Μάχη των Αγγέλων».

Ο ίδιος ο συγγραφέας λέει σχετικά:

«... το έργο από το οποίο γεννήθηκε «Ο Ορέας στον Άδη» είναι πολύ παλιό, αλλά ένα θεατρικό έργο δεν είναι ποτέ «παλιό» εφόσον εδωκόμει να το επεξεργασθείς... Κι ενώ δε σταμάτησα ποτέ να το δουλεύω, δεν το βάλω ποτέ στο άσπαστο... Πάντα βρακόταν πάνω στο γραφείο μου και δεν το παρουσιάζω τώρα επειδή σκέφτομαι ο ίδιος μου η απειλή δεν ζω πλέον για άλλο έργο, αλλά επειδή εθισμένο ποτέ μου δε έχει επιτέλους ολοκληρωθεί... πως κατάλαβα τελικά να λω ο,π είχα να πω... Επίσης, ενώ την αφήτηση δε έχει κόμης γεφυρωθεί η συναισθηματική απόσταση ανάμεσα σε εκείνη την εποχή και τη σημερινή μου υπόσταση ως θεατρικού συγγραφέα... Αυτό, λοιπόν, για το παρελθόν και το παρόν, το μέλλον το λέω «όλας» γιατί μόνο έτσι μπορεί να επιβίει... Η ουσία είναι να μην επιτρέπεις σ' αυτό το «όλας» να σε τραβήξει...»

Επίσης, έχει πει:

«... Γιατί πέτασε σημαία μ' αυτό το έργο: Στην πραγματικότητα δεκαεπτά ολόκληρα χρόνια... Λέω λοιπόν, τίποτε δεν είναι πιο πολύτιμο για τον καθένα μας από την κατανοήσι των συναισθημάτων της κήτης μας, και σε αυτό το έργο - που τώρα του έδω τον τίτλο «Ο Ορέας στον Άδη» - θα βρείτε τα πάντα της καρδιάς μου γυμνάς... Σε πρώτη αναγνώση, υπήρξε και εδωκόμει να υπάρξει η ιστορία ενός ορφανού νέου που περιπλανιέται στη συμβατική κοινωνία του Νέου και δημιουργεί σύγκλιση και ταραχή όπως η απειλή σε ένα κορίτσι... Όμως, κάτω από την επιφάνεια, είναι ένα έργο με έμφω το δικαίωμα της ελευθέρως του κυριαρχούν της καρδιάς των ανθρώπων και τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα σε να συνειδητώ κανείς να βάλει αυτό το ερωτηματοί... όπως κόνους οι τέσσερα πρωταγωνιστές του έργου - και την αναδίπωση προδιαγραφμένων ανακάλυψε, που δεν είναι την απειλήσε αλλά συμβατικές προδιαγραφές ή υποκείμενες σε μια κατάσταση αμφιβολίας...»

ΤΡΙΦΥΛΙΑΚΟ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

8 χρόνια Θεατρικής Παρουσίας

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ :

Νίκος Κωνσταντόπουλος

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ :

Ρένα Τωμαδάκη - Γεωργοπούλου

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ :

Καλομοίρα Εσπανίδη - Πετριδίη

ΤΑΜΙΑΣ :

Δημήτρης Αργύρης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ :

Σπέλλα Αθανασοπούλου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΙΚΟΥ :

Κώστας Μανώλης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ :

Νίκος Αντωναρόπουλος

ΕΞΕΛΕΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ :

Γιώργος Μακρής

Παναγιώτης Μχαλακόπουλος

Γιάννης Πετριδίης

1995 - «Παπαφλέσσας», του Π. Μελά

σκηνοθεσία: Λ. Θεοδωρόπουλος

1996 - «Το Ροδί» του Κώστα Μουραελά,

«Ο Ανδρειωμένος» των Χοϊή & Μίντλημας, και
«Πρόταση Γάμου» του Άντον Τσέχωφ,

σκηνοθεσία: Κ. Λαός

1997 - «Παντρολογήματα», Νικολάι Γκόγκολι,

«Ο Μαγικός Αυθός», Παιδική Σκηνή,

σκηνοθεσία: Κ. Λαός

1998 - «Η Κυρά της Θάλασσας» του Ερρίκου Ίψεν,

σκηνοθεσία: Ι. Τυπιάδος

1999 - «Ο Μίδας Έχει Αυτιά Γαϊδάρου»

του Μανώλη Κορρέ, σκηνοθεσία: Π. Παπαϊωάννου

2000 - «Δον Καμίλλο» του Σωτήρη Πατατζή,

σκηνοθεσία: Π. Παπαϊωάννου

2001 - «Καπέλο από ψάθα Ιταλίας» του Ε. Λαμπίς,

σκηνοθεσία: Ε. Καραμπέτσου

